

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 2To/86/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4220010445
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Libantová Medvecká, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4220010445.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubici Libantovej Medveckej, PhD. a sudkýň JUDr. Ľubomíry Kubáňovej a JUDr. Lenky Kováčovej, PhD., v trestnej veci proti obžalovanému N. Q., pre prečin zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 odsek 1 Trestného zákona a iné, o odvolaní okresného prokurátora Okresnej prokuratúry v Komárne, proti rozsudku Okresného súdu Komárno zo dňa 05.11.2020 sp. zn. 2T/74/2020, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 10. februára 2021, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 odsek 1 písmeno d/, písmeno e/, odsek 2 Trestného poriadku sa z r u š u j e
napadnutý rozsudok súdu I. stupňa.

Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku sa obžalovanému

N. Q., nar. XX. októbra XXXX v B.,
trvale bytom I., U. XXX,
t.č. vo väzbe v ÚVV a ÚVTOS v Nitre od 30.5.2020,

u k l a d á:

podľa § 155 odsek 1 Trestného zákona s prihliadnutím na poľahčujúce okolnosti uvedené v § 36 písmeno l/, písmeno n/ Trestného zákona, s prihliadnutím na priťažujúce okolnosti uvedené v § 37 písmeno h/, písmeno m/ Trestného zákona, postupom podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona, s použitím § 41 odsek 1 Trestného zákona, úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Komárno (ďalej len súd I. stupňa) uznal obžalovaného N. Q. (ďalej len obžalovaný) vinným zo spáchania zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák., prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. a prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., na tom skutkovom základe, že:

dňa 30. mája 2020 v čase okolo XX.XX hodine v B. na ulici Q. na chodníku pred vchodom do obytného domu s číslom XX fyzicky zaútočil na tam idúci manželský pár, poškodených C. K., narodeného XX. októbra XXXX a Y. K., narodenú XX. októbra XXXX, a to spôsobom, že poškodeného C. K. opakovane bil päťou do tváre, kopal ho do rebier, sotil ho na zem, následne keď poškodený spadol a udrel si hlavu o asfaltový chodník, obžalovaný ho opakovane kopal do hlavy, čím mu spôsobil otras mozgu ľahkého stupňa, zlomeninu 8. a 10. rebra vľavo bez posunutia úlomkov v zadnej podpazušnej čiare, impressívnu zlomeninu prednej a vonkajšej steny pravej tvárovej dutiny so zakrvácaním vpravo s dobou liečenia

a práceneschopnosti v trvaní 62 dní, a poškodenú Y. K. obvinený kopal do chrbta a ťahal ju po zemi za vlasy, čím jej spôsobil pomliaždenie hrudníka vľavo v čiare lopatky, pomliaždenie ľavého kolena so zakrvácaním do tzv. praepatelárnej burzy a odreninu v oblasti jablčka vľavo s dobou liečenia XX dní.

Súd I. stupňa za to uložil obžalovanému podľa § 155 ods. 1 Tr. zák., s prihliadnutím na poľahčujúce okolnosti uvedené v § 36 písm. k/, písm. l/ Tr. zák. a s prihliadnutím na priťažujúce okolnosti uvedené v § 37 písm. h/, písm. m/ Tr. zák., s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák. a § 39 ods. 1 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 3 roky nepodmienečne s tým, že na výkon uvedeného trestu obžalovaného zaradil podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. obžalovanému uložil povinnosť nahradiť spôsobenú škodu F. zdravotnej poisťovni a.s., so sídlom Q. - U., Panónska cesta 2, vo výške X.XXX,XX eur.

Uvedený rozsudok, v zákonom stanovenej lehote, odvolaním napadol okresný prokurátor v Komárne (ďalej len prokurátor).

Prokurátor v písomných dôvodoch odvolania uviedol, že jeho odvolanie smerovalo proti výroku o treste v neprospech obžalovaného. Súd I. stupňa pri ukladaní trestu použil ustanovenie § 39 ods. 1 Tr. zák. a obžalovanému tak mimoriadne znížil trest pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby. S takýmto uloženým trestom vyslovil nesúhlas. Pokiaľ išlo o súdom I. stupňa zmienené skutočnosti, že obžalovaný úprimne oľutoval skutok, ktorý spáchal, pred vyhlásením rozsudku dobrovoľne nahradil časť spôsobenej škody a že obžalovaný sám vychovával svojho maloletého syna, podľa názoru prokurátora tieto nespĺňajú kritérium mimoriadnosti a svojim významom sa ani nepribližujú závažnosti konania obžalovaného, vrátane ním spôsobeného následku. Poukázal na spôsob spáchania skutku, na to, že si za bieleho dňa na ulici celkom náhodne vytypoval fyzicky neporovnateľne slabšie osoby, tieto bez akéhokoľvek dôvodu a varovania brutálne napadol spôsobom, ktorý by podľa znalca chirurga viedol, v prípade ak by nezasiahli okoloidúci, k usmrteniu jedného z poškodených. Zákonom stanovenú trestnú sadzbu 4 roky až 10 rokov potom nebolo možné považovať za neprimerane prísnu.

Ohľadom poľahčujúcej okolnosti uvedenej v § 36 písm. k/ Tr. zák. považoval prokurátor za potrebné uviesť, že obžalovaný z celkovej spôsobenej škody 3.349,12 eur doposiaľ uhradil 500 eur, teda približne 15%. Uhradenie takejto výšky z celkovej spôsobenej škody nebolo možné považovať za mimoriadnu, bežne sa vyskytujúcu okolnosť, ktorá by odôvodňovala potrebu zníženia dolnej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby. V prípade obžalovaného tak vyjadril nesúhlas s uznaním poľahčujúcej okolnosti uvedenej v § 36 písm. k/ Tr. zák. Vo vzťahu ku skutočnosti, že obžalovanému bol v civilnom konaní zverený do osobnej starostlivosti jeho maloletý syn, prokurátor uviedol, že ani túto skutočnosť nie je možné považovať za okolnosť, predpokladanú v § 39 ods. 1 Tr. zák., práve naopak, tým, že sa obžalovaný sám nezodpovedne vystavil trestnoprávnym následkom svojho konania, vyvolal aj nevyhnutnosť zmeny rozhodnutia súdu vo veci starostlivosti o jeho syna. Napokon za mimoriadnu okolnosť odôvodňujúcu uloženie trestu pod hranicu 4 rokov, nebolo možné považovať ani priznanie sa obžalovaného ku skutku a ani to, že obžalovaný spláca úvery. Obžalovaný sa ku skutku priznal až v poslednej možnej chvíli, keď urobil vyhlásenie na hlavnom pojednávaní. Dovtedy svoje konanie ospravedlňoval vymyslenými scenármi o tom, že poškodení ho mali napadnúť ako prví. V závere podaného odvolania prokurátor navrhol zrušiť napadnutý rozsudok súdu I. stupňa podľa § 321 ods. 1 písm. e/ Tr. por. a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. navrhol odvolaciemu súdu, aby rozhodol sám tak, že obžalovanému uloží primeraný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere zodpovedajúcej ustanoveniu § 155 ods. 1 Tr. zák., s prihliadnutím na poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 písm. l/ Tr. zák. a priťažujúce okolnosti uvedené v § 37 písm. h/, písm. m/ Tr. zák., za použitia postupu podľa § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák.

K podanému odvolaniu prokurátora zaslali písomné vyjadrenie poškodení. Vo svojom vyjadrení vyjadrili súhlas s názorom uvádzaným prokurátorom v podanom odvolaní, pričom poukázali, že sú starší manželský pár, ktorých obžalovaný v podnapitom stave fyzicky napadol a zbil, pričom nebral ohľad ani na to, že bil staršiu ženu, ktorá sa nevedela brániť a invalidného dôchodcu, ktorý má umelé bedrové kĺby. Potvrdili, že im obžalovaný zaslal 150 eur, čo považovali za smiešnu sumu, nakoľko lekáorskými posudkami mali potvrdené bolestné vo výške viac ako 8.000 eur, ktoré si budú žiadať uhradiť.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu zástupkyňa krajského prokurátora navrhla vyhovieť písomným dôvodom odvolania a obžalovanému uložiť nepodmienečný trest odňatia slobody na samej spodnej hranici s prihliadnutím na ustanovenie § 36 písm. l/ Tr. zák. a § 37 písm. h/, písm. m/ Tr. zák., za použitia ustanovenia § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák. vo výmere 6 rokov so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Obhajca obžalovaného JUDr. D. Q. uviedol, že k podanému odvolaniu prokurátora sa písomne nevyjadrili, pretože to, čo bolo povedané na hlavnom pojednávaní pred súdom I. stupňa považovali za dostatočné a nevedeli uviesť ďalšie dôvody. Obhajca uviedol, že sa to stalo len z dôvodu, že obžalovaný

bol pod vplyvom alkoholu. Svoje výpovede menil z toho dôvodu, že v čase spáchania skutku bol pod vplyvom alkoholu tak, že si svoje konanie nepamätal. Pamätal si len, že bol predtým on sám napadnutý, ale nepamätal si kým. Rozsudok súdu I. stupňa považoval za zákonný a správny a trest uložený obžalovanému za postačujúci. Odvolanie prokurátora považoval za nedôvodné a z toho dôvodu ho navrhol podľa § 319 Tr. por. zamietnuť.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu uviedol, že to, čo urobil, je neospravedlnené, vyslovil, že ľutuje svoje konanie celý čas, ako bol vo väzbe a vyslovil, že je tak odlúčený od svojho syna ako aj od rodiny. Uviedol, že je pripravený odpykať si trest, ktorý mu bude uložený, avšak poukázal na svoju rodinnú situáciu, o tom, že o celú domácnosť sa teraz stará jeho otec a v prípade, že to „neutiahne“, prídu o dom a dostanú sa na ulicu. Vyslovil ochotu odškodniť poškodených, pričom poukázal na to, že viedol riadny život, mal dve roboty a staral sa o syna. Opakovane vyslovil ospravedlnenie za svoje konanie. Ohľadom trestu, ktorého uloženie navrhol prokurátor, tento považoval za príliš vysoký.

Krajský súd, ako súd odvolací, na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou - prokurátorom, preskúmal podľa § 317 ods.1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku o treste, proti ktorému odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, a zistil, že odvolanie prokurátora je dôvodné.

Je potrebné uviesť, že obžalovaný pred súdom I. stupňa urobil vyhlásenie o vine a súd I. stupňa toto jeho vyhlásenie prijal. Z uvedeného dôvodu súd I. stupňa nevykonával dokazovanie ohľadom viny, ale len ohľadom dôkazov, potrebných pre rozhodnutie o treste a náhrade škody. Odvolací súd preskúmal správnosť tohto postupu a zistil, že súd I. stupňa postupoval v súlade s ustanovením § 257 Tr. por.

Podľa § 257 ods. 5 Tr. por. ak obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku, alebo niektorého zo skutkov uvedených v obžalobe, alebo urobil vyhlásenie podľa ods. 4, súd v tomto rozsahu postupuje primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c/, písm. d/, písm. f/, písm. g/ a písm. h/ a zároveň obžalovaného poučí, že súdom prijaté vyhlásenie o vine, ako aj súdom prijaté vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním, okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por.

Súd I. stupňa pri ukladaní trestu v prípade obžalovaného prihliadal na existenciu poľahčujúcich okolností uvedených v § 36 písm. k/, písm. l/ Tr. zák. S týmto sa odvolací súd nestotožnil, rovnako ako prokurátor, pretože obžalovaný nespĺnil kritériá možnosti prihliadnuť na poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 písm. k/ Tr. zák., teda že sa pričínil na odstránení škodlivých následkov trestného činu alebo dobrovoľne nahradil spôsobenú škodu. V danom prípade si poškodená strana Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s. Q., uplatnila škodu v sume X.XXX,XX eur. Zo spisového materiálu vyplynulo, že obžalovaný poškodenej spoločnosti prostredníctvom bankového prevodu uhradil sumu vo výške 200 eur. Následne, ako vyplynulo z listinných dôkazov - poštových poukázok poškodeným (o ktorých nároku na náhradu škody súd I. stupňa správne nerozhodoval, pretože si ho uplatnili síce riadne, avšak nie včas), poukázal sumu 2x150 eur. Správne uviedol prokurátor, že na poľahčujúcu okolnosť, uvedenú v § 36 písm. k/ Tr. zák. nie je možné prihliadnuť, s čím sa aj odvolací súd plne stotožnil. Z celkovej výšky spôsobenej škody, t.j. 3.349,12 eur obžalovaný uhradil len zlomok sumy vo výške 500 eur. V prípade obžalovaného však odvolací súd zistil existenciu dvoch poľahčujúcich okolností a to poľahčujúcej okolnosti uvedenej v § 36 písm. l/ Tr. zák., teda že sa priznal k spáchanej trestnej činnosti a jej spáchanie úprimne oľutoval a poľahčujúcej okolnosti uvedenej v § 36 písm. n/ Tr. zák., že napomáhal súdu a to tým, že vzhľadom na vyhlásenie obžalovaného o vine, súd I. stupňa na hlavnom pojednávaní nemusel vykonávať dokazovanie ohľadom viny, ale len vykonávať dôkazy, týkajúce sa ukladaného trestu a uplatnenej náhrade škody. Aj odvolací súd, tak ako súd I. stupňa, v prípade obžalovaného zistil existenciu dvoch priťažujúcich okolností uvedených v § 37 písm. h/, písm. m/ Tr. zák. Obžalovaný svojim konaním naplnil zákonné znaky troch trestných činov a bol už za trestný čin odsúdený. Vzhľadom na rovnomerný pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, tak bolo potrebné ukladať trestu odňatia slobody obžalovanému v zákonom stanovenej trestnej sadzby. Najprísnejším vzhľadom na výšku trestnej sadzby bol zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. a tak bolo potrebné ukladať trestu v zákonom stanovenej trestnej sadzbe v rozmedzí 4 roky až 10 rokov. Súd I. stupňa v prípade obžalovaného siahol po ustanovení § 39 ods. 1 Tr. zák., teda tzv. zmierňovacie ustanovenie, ktorým trest odňatia slobody obžalovanému ukladal pod zákonom stanovenú trestnú sadzbu s poukazom na jeho osobu, načerpané úvery, maloletého syna, ktorý mu bol zverený do výchovy a o ktorého sa momentálne starajú jeho rodičia, ako aj s poukazom na zaplatenie uplatnených nárokov na náhradu škody vo výške 500 eur. Podľa názoru odvolacieho súdu však obžalovaný nespĺňa kritériá, na základe ktorých by bolo možné postupovať pri ukladaní trestu v zmysle uvedeného ustanovenia. Na to, aby bolo možné mimoriadne znížiť trest pod zákonom stanovenú trestnú sadzbu je potrebné zistiť mimoriadne okolnosti prípadu, alebo mimoriadne pomery páchatela a to také, na základe ktorých by bolo možné konštatovať, že použitie trestnej sadzby ustanovenej

Trestným zákonom by bolo pre páchatel'a neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti by postačoval aj trest kratšieho trvania. V prípade obžalovaného nie je možné prihliadať na mimoriadne okolnosti prípadu a to vzhľadom na charakter trestnej činnosti a spôsob jej spáchania. Podľa názoru odvolacieho súdu však nie je možné prihliadnuť v tomto prípade ani na pomery páchatel'a, pretože v prípade obžalovaného nie je možné konštatovať, že by jeho osobné a rodinné problémy mohli byť považované za také, pre ktoré by bolo možné konštatovať, že uloženie trestu obžalovanému v zákonom stanovenej trestnej sadzbe by bolo neprimerane prísne. Obžalovanému bol zverený maloletý syn do výchovy a opateru a práve táto skutočnosť ho mala viesť k tomu, aby sa nedopustil akejkoľvek trestnej činnosti. Taktiež ani skutočnosť, že obžalovaný má tri úvery, nie je takou skutočnosťou, na základe ktorej by bolo možné konštatovať, že v jeho prípade je potrebné použitie tzv. zmierňovacieho ustanovenia. Čo sa týka úhrady spôsobenej škody v celkovej výške 500 eur, tu je potrebné uviesť, že vzhľadom na celkovú výšku spôsobenej škody je obžalovaným uhradená škoda v nepatrnom rozsahu. Odvolací súd teda konštatoval, že v prípade obžalovaného nie sú splnené zákonné podmienky na to, aby bolo možné obžalovanému uložiť trest odňatia slobody pod zákonom stanovenú trestnú sadzbu. V tomto sa odvolací súd plne stotožnil s odvolacími námietkami prokurátora uvádzanými v písomnom odôvodnení odvolania. Odvolací súd dospel k záveru, že v prípade obžalovaného bude primerané uloženie trestu odňatia slobody na samej dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby, teda uloženie trestu odňatia slobody vo výmere 4 rokov. Na výkon tohto trestu obžalovaného zaradil podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

V časti napadnutého rozsudku týkajúcej sa ukladaného trestu odvolací súd zistil, že súd I. stupňa pochybil aj v tom, že hoci ukladal trest odňatia slobody obžalovanému za tri trestné činy, neukladal tak trest úhrnný v zmysle § 41 ods. 1 Tr. zák. Keďže boli splnené všetky zákonné podmienky na to, aby aj toto pochybenie bolo možné napraviť, odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok súdu I. stupňa a rozhodol vo veci sám tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.